

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

18 NOVEMBER 1947.

18 NOVEMBRE 1947.

WETSVOORSTEL

PROPOSITION DE LOI

houdende bijzondere bepalingen tot aanmoediging van het privaat initiatief bij het oprichten van goedkope woningen en het kopen van kleine landeigendommen.

portant des dispositions particulières en vue d'encourager l'initiative privée à la construction d'habitations à bon marché et à l'acquisition de petites propriétés terriennes.

VERSLAG

RAPPORT

UITGEBRACHT NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE ARBEID EN DE SOCIALE VOORZORG (1)
EN DE COMMISSIE
VOOR DE VOLKSGEZONDHEID EN HET GEZIN (2)

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DU TRAVAIL ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)
ET DE LA COMMISSION
DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE (2)

DOOR DE HEER VERGELS.

PAR M. VERGELS.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

MESDAMES, MESSIEURS,

Het wetsvoorstel n° 258 waarover we de eer hebben verslag uit te brengen, werd in vier vergaderingen, door de samengevoegde Commissiën voor de Arbeid en de So-

La proposition de loi n° 258, que nous avons l'honneur de rapporter, a été examinée de façon approfondie, durant quatre réunions, par les Commissions réunies du Travail et

(1) Samenstelling van de Commissie voor de Arbeid en de Sociale Voorzorg: de heren Heyman, voorzitter; Bertrand, De Paepe, Gillès de Pélichy, Kofferschläger, Moriau, Peeters, Scheere, Van den Daele, Vergels, Verhamme, Willot. — Blume-Grégoire (Mevr.), Dedoyard, De Keuleneir, Dieudonné, Gailly, Leburton, Major, Spinoy. — Burnelle, Dejace. — Masquelier, Van Glabbeke.

(2) Samenstelling van de Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin: de heren Clerckx, De Riemaecker-Legot (Mevr.), De Schep- per, Dexters, Gilson, Harmel, Lambotte, Lefèvre (Théodore), Meunier (Paul), Scheere, Van den Daele. — Blume-Grégoire (Mevr.), Bracops, Deltenre, Housiaux, Meunier (Marcel), Rassart, Vercau- teren, Wostyn. — Grégoire-Cloes (Mevr.), Marteaux. — Leleux, Muyldermans.

Zie :

258 : Wetsvoorstel.
374 : Amendementen.
527 : Amendementen

(1) Composition de la Commission du Travail et de la Pré- voyance Sociale : MM. Heyman, président; Bertrand, De Paepe, Gillès de Pélichy, Kofferschläger, Moriau, Peeters, Scheere, Van den Daele, Vergels, Verhamme, Willot. — Blume-Grégoire (Mme), De- doyard, De Keuleneir, Dieudonné, Gailly, Leburton, Major, Spinoy. — Burnelle, Dejace. — Masquelier, Van Glabbeke.

(2) Composition de la Commission de la Santé Publique et de la Famille : MM. Clerckx, De Riemaecker-Legot (Mme), De Schep- per, Dexters, Gilson, Harmel, Lambotte, Lefèvre (Théodore), Meunier (Paul), Scheere, Van den Daele. — Blume-Grégoire (Mme), Bracops, Deltenre, Housiaux, Meunier (Marcel), Rassart, Vercau- teren, Wostyn. — Grégoire-Cloes (Mme), Marteaux. — Leleux, Muyldermans.

Voir :

258 : Proposition de loi.
374 : Amendements.
527 : Amendements.

ciale Voorzorg en voor de Volksgezondheid en het Gezin, breedvoerig besproken.

Het heeft ten doel het bestrijden van de woningnood in het land die, tengevolge van de oorlogsomstandigheden, zeer nijpend is geworden.

Het is, voorzeker, niet gemakkelijk juiste cijfers naar voren te brengen over het tekort aan woningen.

Nu eens spreekt men van 250.000, dan weer van minstens 300.000.

Wat er ook van zij, de nood is onbetwistbaar groot zodat, zonder verwijl, maatregelen dienen genomen.

Dat de nood zich het scherpst doet gevoelen in de nijverheidsstreken, waar vooral de arbeiders en bedienden getroffen zijn, zal wellicht niemand verwonderen.

Maar de kwaal doet zich niet alleen daar voor. Ook in de plattelandsgemeenten is het gebrek zo groot, dat de jonge gezinnen zich in vele gevallen niet behoorlijk kunnen huisvesten.

Het gebrek aan woningen doet zich dus vrijwel over het gehele land gevoelen.

Welnu, het is niet te ontkennen, dat de nood aan woon-gelegenheid op zedelijk en stoffelijk gebied erge gevolgen voor het land moet medebrengen. Onze families kunnen zich niet normaal ontwikkelen.

Het is algemeen bekend, dat de kroostrijke gezinnen niet alleen in de slechtste voorwaarden wonen, maar dat het hen schier onmogelijk is, in geval van uitdrijving, woongelegenheid te vinden.

Er wordt soms geklaagd over de moraliteit van ons volk, over gebrek aan voornaamheid en cultuur bij onze arbeiders, over drankmisbruik, gebrek aan zindelijkheid, enz., maar het is niet te ontkennen dat de wijze waarop ons volk gehuisvest is, misschien wel als de grootste oorzaak van die toestand moet beschouwd worden.

Het zal vrijwel nutteloos zijn verder uit te weiden over het gebrek aan woningen en de slechte huisvesting met de treurige gevolgen daaraan verbonden voor land en volk. Het feit is onbetwistbaar en het is klaar voor allen, dat het gebrek slechts kan verholpen worden door het bouwen van nieuwe woningen.

Verklaren wij van meetaf aan, dat de auteurs van het wetsvoorstel zich niet ten doel stellen, het zeer omvangrijk probleem van de woningnood in ons land op te lossen. Hun doel is meer bescheiden. Zij willen, als eerste stap, in een tijdruimte van vijf jaar, 50.000 woningen doen bouwen.

Door de tijd te beperken willen zij het vertrek bespoedigen en het vrij initiatief stimuleren want het komt er vooral op aan, gezien de nijpende woningnood, spoedig een resultaat te bereiken om aldus de gespannen toestand draaglijker te maken.

De auteurs doen daarom, in de eerste plaats, beroep op het vrij initiatief dat dient aangemoedigd door de openbare besturen.

Deze aanmoediging moet belangrijk zijn omdat het bouwen kostelijk is.

Krachtens artikel 2 zou de Staat gemachtigd zijn de terugbetaling te waarborgen van het gedeelte der hypothe-

de la Prévoyance Sociale ainsi que de la Santé publique et de la Famille.

Elle vise à combattre la crise du logement dans le pays, crise qui s'est fortement aggravée, par suite de la guerre.

Il n'est certainement pas facile de citer des chiffres exacts au sujet de la pénurie de logements.

Tantôt l'on parle de 250.000, tantôt d'au moins 300.000.

Quoi qu'il en soit, la pénurie est incontestablement considérable, de sorte que des mesures urgentes s'imposent.

Personne ne sera surpris lorsqu'on affirme que la pénurie est plus forte dans les régions industrielles, où surtout les ouvriers et les employés sont atteints.

Mais le mal n'est pas uniquement là. Dans les communes rurales la pénurie de logements est telle que, dans de nombreux cas, les jeunes ménages ne parviennent pas à se loger convenablement.

La pénurie de logements s'étend donc à presque tout le pays.

Or, il est indéniable que la pénurie de logements peut avoir de graves conséquences pour le pays, dans le domaine moral et matériel. Nos familles ne peuvent se développer normalement.

Il est notoire que les familles nombreuses sont non seulement logées dans les plus mauvaises conditions, mais qu'en cas d'expulsion il est leur presque impossible de trouver une habitation.

On se plaint parfois de la régression de la moralité publique, du manque de distinction et de culture chez nos travailleurs, de l'alcoolisme, de la malpropreté, etc., mais il est indéniable que les conditions de logement de la population peuvent être considérées comme la cause principale de cette situation.

Il sera sans doute superflu de s'étendre davantage sur le manque d'habitation, le mauvais logement, et sur les conséquences lamentables qui en résultent pour le pays et pour le peuple. Le fait est incontestable, et tout le monde se rend compte qu'il ne peut être remédié à cette pénurie que par la construction d'habitations nouvelles.

Nous tenons à signaler, dès maintenant, que les auteurs de la proposition de loi ne s'assignent pas pour but de résoudre le très vaste problème de la crise du logement. Leur but est plus modeste. Ils visent, comme premier palier, à la construction de 50.000 maisons, dans un délai de 5 ans.

En limitant le délai, ils veulent hâter le départ et stimuler l'initiative libre, car il importe surtout, étant donné la crise aiguë du logement, d'atteindre rapidement un résultat, afin de rendre plus supportable la situation actuelle.

C'est pourquoi les auteurs font, en premier lieu, appel à l'initiative privée, qui devra être encouragée par les administrations publiques.

Cette intervention doit être importante, vu les frais élevés de la construction.

En vertu de l'article 2, l'Etat serait autorisé à garantir le remboursement de la partie du prêt hypothécaire qui

caire lening dat 70 % der totale waarde van het goed te boven gaat; bedrag ten belope waarvan de Algemene Spaar- en Lijfrentekas of de Nationale Maatschappij van de Kleine Landeigendom leningen toestaan voor het bouwen van goedkope woningen of kleine landeigendommen.

Deze leningen zouden, in geen geval, het bedrag van de kostprijs van het te bouwen huis, noch 90 % van de totale waarde van het aan te kopen huis, mogen te boven gaan.

Daar het hier een kaderwet betreft, zal het bedrag van de Staatstussenkomst bij Koninklijk besluit bepaald worden, alsmede de voorwaarden welke dienen vervuld om op deze aanspraak te kunnen maken.

De ontwerpers verwachten veel van het privaat initiatief met Staatsaanmoediging, omdat ze kunnen wijzen op de 253.000 woningen welke, bij toepassing van de wetten van 9 Augustus 1889 en 30 Juli 1892, minvermögenden in staat stelden hun eigen woning te bezitten. Bovendien lieten de Koninklijke besluiten van 18 Augustus 1922 en volgende, aan 91.115 personen toe eigenaar te worden van hun huis.

Er wordt dus een dubbel doel nagestreefd: Ten eerste, het bouwen van 50.000 goedkope woningen door beroep te doen op het vrij initiatief aangemoedigd door Staatstussenkomst en wellicht door steun van provincie en gemeente; ten tweede, de minvermögende man in staat te stellen eigenaar te worden van zijn huis.

Het spreekt vanzelf, dat de voorziene Staatstussenkomst moet verhogen naar gelang het belang van de familie. Dit wordt bepaald door artikel 3.

Hetzelfde artikel voorziet ook, dat, bij aangroei van de familie, voor ieder kind, een aanvullende premie zal toegekend worden en dat deze moet aangewend voor de vergroting van de woning of wanneer zulks niet nodig blijkt, wat door het beschermingscomité der streek zal dienen vastgesteld, tot vermindering der aangegane lening.

Tijdens de bespreking in de Commissie, werd met nadruk gewezen op de noodzakelijkheid het toekennen der premie aan vastbepaalde en strenge voorwaarden te onderwerpen. De woningen, met Staatstoelagen gebouwd, dienen te voldoen aan de regels van confort, gezondheid en duurzaamheid. Het mogen geen krotten zijn, noch huizen die niet volstaan om behoorlijk door een normaal gezin bewoond te worden. Zij mogen niet verhuurd worden. Dat zal bij Koninklijk besluit nader dienen omschreven te worden.

De vraag werd tijdens de bespreking opgeworpen of de gemiddelde arbeider of bediende zich in de financiële mogelijkheid zal bevinden om, in de voorwaarden door het wetsvoorstel bepaald, en gezien de hedendaagse tijdsomstandigheden, zich een woning te laten bouwen om aldus van de wet te kunnen genieten, wat de verplichting inhoudt, gedurende 20, 25 of 30 jaar, kapitaal en interest af te lossen bij de kredietmaatschappij die de lening toestaat.

Duizenden arbeiders, reeds eigenaar van hun woning of niet, kunnen hierop antwoorden dat een huur betalen aan een maatschappij of aan om 't even welk eigenaar voor hen de slechtste en nadeligste oplossing is omdat zij aldus

dépasse 70 % de la valeur totale du bien, montant à concurrence duquel la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite ou la Société Nationale de la Petite Propriété Terrienne octroient des prêts pour la construction d'habitations à bon marché ou de petites propriétés terriennes.

Ces prêts ne pourraient, en aucun cas, dépasser le montant du prix de revient de la maison à construire, ni 90 % de la valeur totale de la maison à acquérir.

Etant donné qu'il s'agit, en l'occurrence, d'une loi de cadre, le montant de l'intervention de l'Etat, ainsi que les conditions à remplir pour en bénéficier, seront fixés par arrêté royal.

Les auteurs de cette proposition attendent beaucoup de l'initiative privée, encouragée par l'Etat, vu le précédent des 253.000 habitations qui, en application des lois des 9 août 1889 et 30 juillet 1892, ont permis aux personnes à revenu modeste de posséder leur propre maison. En outre, les arrêtés royaux du 18 août 1922 et suivants ont permis à 91.115 personnes de devenir propriétaires de leur maison.

Le but poursuivi est donc double: en premier lieu, la construction de 50.000 habitations à bon marché en faisant appel à l'initiative privée, encouragée par l'intervention de l'Etat et éventuellement des provinces et des communes; en second lieu, permettre aux personnes à revenu modeste de devenir propriétaires de leur maison.

Il est évident que l'intervention prévue de l'Etat sera augmentée selon l'importance de la famille. C'est ce qui est prévu à l'article 3.

Cet article prévoit également qu'en cas d'accroissement de la famille il sera alloué, pour chaque enfant, une prime supplémentaire qui devra servir à l'agrandissement de l'habitation. Au cas où cela s'avèrerait inutile — fait à établir par le comité de patronage régional — la prime viendra en déduction du prêt contracté.

Au cours de la discussion, au sein de la Commission, l'accent a été mis sur la nécessité de soumettre l'octroi de la prime à des conditions sévères et bien définies. Les habitations construites au moyen des subventions de l'Etat doivent satisfaire aux règles du confort, de l'hygiène et de la durabilité. Ces maisons ne pourront être des taudis ni des habitations ne suffisant pas au logement convenable d'une famille normale. Elles ne pourront être louées. Il y aura lieu de préciser ces dispositions par arrêté royal.

Au cours de la discussion, il a été demandé si le travailleur ou l'employé moyen se trouvera dans la possibilité financière, sous les conditions établies par la proposition de loi et vu les circonstances actuelles, de se faire construire une maison afin de pouvoir bénéficier de la loi, ce qui implique l'obligation d'amortir, pendant 20, 25 ou 30 années, le capital et les intérêts à la société de crédit qui aura accordé le prêt.

Des milliers de travailleurs, qu'ils soient propriétaires de leur maison ou non, peuvent répondre à cette objection que le fait de payer un loyer à une société ou à un propriétaire quelconque constitue pour eux la solution la

steeds arme lieden blijven en nooit tot een eigen bezit geraken.

Zich een huis aanschaffen bij middel van een lening die regelmatig dient afgelost vergt voorzeker een grote inspanning maar het is een vorm van sparen die niet genoeg kan aangemoedigd worden.

Bovendien zal in vele gevallen de maandelijks storting voor de af te lossen lening niet veel hoger zijn dan het bedrag van de huishuur, dat de huurder te betalen heeft.

Veel zal, trouwens, afhangen van het bedrag der premie dat, zoals we reeds zegden, vrij belangrijk zal moeten zijn en volgens de auteurs rond de 50.000 frank zou moeten bedragen. De financiering van het voorstel, op die basis berekend, zou dus aan de Staat 2 1/2 milliard frank, verdeeld over vijf jaar, of 500 miljoen frank per jaar kosten. Deze Staatstussenkost zou helemaal niet overdreven zijn.

Voor de Staat is het toekennen van een bouwpremie trouwens geen verloren geld maar een op termijn belegde som die, onder vorm van allerlei taxes, naar de Staatskas terugkomt.

Sommige leden waren echter de mening toegedaan, dat het wetsvoorstel zijn doel niet zal bereiken. Het zou ontoereikend zijn omdat volgens hen de woningnood niet op te lossen is door het aanmoedigen van het privaat initiatief.

Het bouwen, zo redeneren zij verder, werpt allerlei problemen op als: de standardisatie, de financiering, het tekort aan arbeidskrachten, het gebrek aan voorhanden zijnde materialen, de ontwikkeling van zekere centra, enz. Aan deze problemen kan het privaat initiatief geen oplossing geven. Daarom zijn zij van oordeel dat de Staat alleen bij machte is het woningvraagstuk op te lossen.

De Staat alleen kan alle krachten en initiatieven samenordenen, hij kan in serie bouwen in de beste voorwaarden en tegen de laagste prijzen.

De wens werd dan ook geuit, dat de Regering in de kortst mogelijke tijd met een algemeen bouwplan zou uitpakken opdat men niet in verspreide orde zou bouwen.

Bovendien, door te zeer het privaat initiatief aan te moedigen zou men anti-economisch handelen omdat alleen de Staat door het opmaken van een rationeel bouwplan de prijs van het bouwen gunstig kan beïnvloeden.

De meerderheid van de Commissie was van oordeel, dat het wetsvoorstel verdere maatregelen van Staatswege niet overbodig maakt.

Integendeel, de Staat heeft onbetwistbaar inzake woningnood een belangrijke taak te vervullen, maar hij moet ook het vrij initiatief laten handelen. Hij moet het, mits het in acht nemen van zekere voorschriften, steunen en aanmoedigen omdat het soepeler en doelmatiger kan optreden vooral inzake woningbouw, waar de persoonlijke verlangens en familiale noodwendigheden zo menigvuldig als verscheiden zijn.

Het wetsvoorstel werd dan ook, met hierna vermelde wijzigingen na het verwerpen of intrekken van de andere amendementen, goedgekeurd.

plus mauvaise et la plus préjudiciable, parce que, de cette façon, ils restent toujours également pauvres et ne parviennent jamais à acquérir un bien en propriété.

L'acquisition d'une maison au moyen d'un prêt, qui doit régulièrement être amorti, exige certes un effort sérieux, mais constitue une forme d'épargne qu'on ne saurait trop encourager.

De plus, dans beaucoup de cas, le versement mensuel pour l'amortissement du prêt ne sera pas beaucoup plus élevée que le montant du loyer à payer par le locataire.

Beaucoup dépendra, d'ailleurs, du montant de la prime qui, comme nous le disions déjà, devra être assez importante et, selon les auteurs de la proposition, s'élever à environ 50.000 francs. Calculé sur cette base, le financement de la proposition coûterait donc à l'Etat 2 1/2 milliards de francs, répartis sur cinq ans, ou 500 millions par an. L'intervention de l'Etat sur cette base, ne serait aucunement exagérée.

L'octroi d'une prime de construction ne constitue d'ailleurs pas pour l'Etat une perte d'argent mais le placement d'une somme à terme, qui rentre dans la caisse de l'Etat sous forme de taxes diverses.

Certains membres furent cependant d'avis que la proposition de loi n'atteindra pas son but. Celle-ci serait insuffisante parce que, selon eux, la crise du logement ne peut être résolue par l'encouragement de l'initiative privée.

La construction, ainsi se poursuit leur raisonnement, pose divers problèmes tels que la standardisation, le financement, la pénurie de main-d'œuvre, le manque de matériaux disponibles, le développement de certains centres, etc... L'initiative privée n'est pas en mesure de résoudre ces problèmes. C'est la raison pour laquelle ils estiment que seul l'Etat est à même de résoudre le problème de la crise du logement.

L'Etat seul peut coordonner toutes les forces et toutes les initiatives; il peut construire en série, dans les meilleures conditions et aux prix les plus bas.

C'est pourquoi on a exprimé le vœu que le Gouvernement établisse, dans le plus bref délai possible, un plan de construction général afin d'éviter les constructions en ordre dispersé.

En outre, en encourageant dans une trop forte mesure l'initiative privée, on ferait œuvre anti-économique parce que seul l'Etat est à même, grâce à l'établissement d'un plan rationnel de construction, d'influencer favorablement le prix de la construction.

La majorité de la Commission fut d'avis que la proposition de loi n'exclut pas d'autres mesures de la part de l'Etat.

Bien au contraire, une tâche importante est réservée à l'Etat en matière de crise du logement, mais il ne peut contrecarrer l'initiative privée. Il se doit, à condition d'observer certaines prescriptions, de soutenir et d'encourager celle-ci, parce qu'elle peut intervenir de façon plus souple et efficace, surtout en matière de construction d'habitations, où les désirs personnels et les nécessités familiales sont aussi multiples que variés.

Dès lors, la proposition de loi fut approuvée, sous réserve des modifications indiquées ci-après, après rejet ou retrait des autres amendements.

BESPREKING DER ARTIKELEN EN AMENDEMENTEN.

Het eerste artikel wordt aangenomen met 12 stemmen en 6 onthoudingen.

Artikel 2, paragraaf 2, wordt als volgt gewijzigd :

« De leningen *desgevallend verhoogd* met het bedrag der premieën voorzien in artikel 3 hierna, mogen de waarde van het gebouw niet overtreffen, noch 90 % van de volle waarde van de eigendom ».

Artikel 3 wordt vervangen door volgende tekst :

« Een Koninklijk besluit stelt het bedrag en de toekenningsvoorwaarden der premieën vast, in aanpassing met de nieuwe economische aangelegenheden. Het voorziet verhogingen voor gezinslasten en aanvullende premieën voor ieder kind nadien geboren.

Deze bouwpremieën worden eveneens toegestaan voor de woningen die vanwege de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen erkende gewestelijke of plaatselijke maatschappij voor Goedkope Woningen gebouwd worden.

Bij verkoop van zulke woningen, gaat de verworven premie in rechte op de koper over.

De bijkomende premieën moeten worden aangewend voor verruiming van de woning.

Het beschermingscomité van de streek mag, rekening houdend met de bepalingen bij Koninklijk besluit vastgesteld, van die verplichting ontslaan wanneer blijkt, dat zulks wegens de samenstelling van het gezin onnodig is.

In dit geval, wordt de premie in mindering gebracht van de lening ».

Artikel 4 valt weg.

Artikel 5 wordt aangenomen.

Het wetsvoorstel, aldus gewijzigd, wordt aangenomen met 11 stemmen en 11 onthoudingen.

De Verslaggever,

H. VERGELS.

De Voorzitter,

H. HEYMAN.

EXAMEN DES ARTICLES ET DES AMENDEMENTS.

L'article premier est adopté par 12 voix et 6 abstentions.

L'article 2, paragraphe 2, est modifié comme suit :

« Ces prêts, *augmentés le cas échéant* du montant des primes prévues à l'article 3 ci-après ne peuvent dépasser la valeur de la construction, ni 90 % de la valeur totale du bien. »

L'article 3 est remplacé par le texte suivant :

« Un arrêté royal fixera le montant et les conditions d'octroi des primes en les adaptant aux conditions économiques nouvelles. Il prévoira des augmentations pour charges familiales et des primes supplémentaires de naissance pour chaque enfant né après cette date.

Ces primes à la construction sont également octroyées pour les habitations construites par une société régionale ou locale d'Habitations à bon marché reconnue par la Société Nationale des Habitations à Bon Marché.

Lors de la vente de telles habitations, la prime acquise revient en droit à l'acquéreur.

Les primes supplémentaires doivent être destinées à l'agrandissement de l'habitation.

Le Comité de patronage régional peut, compte tenu des dispositions prévues par arrêté royal, dispenser de ces obligations, lorsqu'il appert que la composition de la famille ne l'exige pas.

En ce cas, la prime est portée en déduction du prêt. »

L'article 4 est supprimé.

L'article 5 est adopté.

La proposition de loi, ainsi modifiée, est adoptée par 11 voix et 11 abstentions.

Le Rapporteur,

H. VERGELS.

Le Président,

M. HEYMAN.

TEKST VOORGESTELD DOOR DE COMMISSIE.

EERSTE ARTIKEL.

Deze wet blijft van kracht gedurende vijf jaar of tot wanneer, ter uitvoering van de bij onderstaande artikelen voorziene beschikkingen, 50.000 nieuwe goedkope woningen of kleine landeigendommen werden opgericht.

ART. 2.

De Staat wordt er toe gemachtigd, de terugbetaling te waarborgen van het gedeelte der hypothecaire lening dat 70 % der totale waarde van het goed te boven gaat, bedrag ten belope van hetwelk door de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, of door de Nationale Maatschappij voor den Kleinen Landeigendom, leningen worden toegestaan voor den bouw van goedkope woningen of van kleine landeigendommen.

De leningen desgevallend verhoogd met het bedrag der premiiën voorzien in artikel 3 hierna, mogen de waarde van het gebouw niet overtreffen, noch 90 % van de volle waarde van de eigendom.

ART. 3.

Een Koninklijk besluit stelt het bedrag en de toekenningsvoorwaarden der premiiën vast, in aanpassing met de nieuwe economische aangelegenheden. Het voorziet verhogingen voor gezinslasten en aanvullende premiiën voor ieder kind nadien geboren.

Deze bouwpremiën worden eveneens toegestaan voor de woningen die vanwege de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen erkende gewestelijke of plaatselijke maatschappij voor Goedkope Woningen gebouwd worden.

Bij verkoop van zulke woningen, baat de verworven premie in rechte op de koper over.

De bijkomende premiiën moeten worden aangewend voor verruiming van de woning.

Het beschermingscomité van de streek mag, rekening houdend met de bepalingen bij Koninklijk besluit vastgesteld, van die verplichting ontslaan wanneer blijkt, dat zulks wegens de samenstelling van het gezin onnodig is.

In dit geval, wordt de premie in mindering gebracht van de lening.

ART. 4.

De Koninklijke besluiten tot toepassing van deze wet worden genomen binnen drie maanden te rekenen van haar afkondiging.

TEXTE PROPOSE PAR LA COMMISSION.

ARTICLE PREMIER.

La présente loi demeure en vigueur pendant cinq ans ou jusqu'au jour où, par application des dispositions prévues aux articles ci-dessous, auront été créées 50.000 nouvelles habitations à bon marché ou petites propriétés terriennes.

ART. 2.

L'Etat est autorisé à garantir le remboursement de la partie du prêt hypothécaire qui dépasse 70 % de la valeur totale du bien, montant à concurrence duquel la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite ou la Société Nationale de la Petite Propriété Terrienne octroient des prêts pour la construction d'habitations à bon marché ou de petites propriétés terriennes.

Ces prêts, augmentés le cas échéant du montant des primes prévues à l'article 3 ci-après ne peuvent dépasser la valeur de la construction, ni 90 % de la valeur totale du bien.

ART. 3.

Un arrêté royal fixera le montant et les conditions d'octroi des primes en les adaptant aux conditions économiques nouvelles. Il prévoira des augmentations pour charges familiales et des primes supplémentaires de naissance pour chaque enfant né après cette date.

Ces primes à la construction sont également octroyées pour les habitations construites par une société régionale ou locale d'Habitations à bon marché reconnue par la Société Nationale des Habitations à Bon Marché.

Lors de la vente de telles habitations, la prime acquise revient en droit à l'acquéreur.

Les primes supplémentaires doivent être destinées à l'agrandissement de l'habitation.

Le Comité de patronage régional peut, compte tenu des dispositions prévues par arrêté royal, dispenser de ces obligations, lorsqu'il appert que la composition de la famille ne l'exige pas.

En ce cas, la prime est portée en déduction du prêt.

ART. 4.

Les arrêtés royaux d'application de la présente loi seront pris dans les trois mois à partir de sa promulgation.

MINDERHEIDSNOTA.

Dit voorstel strekt tot het aanmoedigen van de woningbouw door onze medeburgers met geringe inkomsten om er eigenaar van te worden. Dit is een lofwaardig initiatief, dat geheel beantwoordt aan de opvattingen van de ontwerpers van de wet tot oprichting van de Nationale Maatschappij voor Goedkope Woningen.

Nochtans moet worden aangestipt, dat het voorstel het bouwen van afzonderlijke huizen wil aanmoedigen. Aldus rijzen vraagstukken op van andere aard, doch die een aanzienlijk belang opleveren, dat de wetgever van heden niet uit het oog mag verliezen.

Die vraagstukken houden verband met het woningtekort beschouwd voor geheel het land en per gewest; met de mogelijkheid voor de koper de terugbetaling te verzekeren van de annuïteiten op de ontleende kapitalen; met de prijs, de hoedanigheid en de omvang der werkkrachten; met het gezamenlijk bedrag van de kredieten die beschikbaar zijn om de woningbouw door te voeren; met het bestaan van sommige normen waaraan de woningen in maatschappelijk en hygiënisch opzicht moeten beantwoorden; kortom: met een bouwpolitiek die er naar streeft de prijs te doen dalen ten einde het bouwen van het grootste aantal huizen mogelijk te maken, en de eigendom van die huizen in het bereik te stellen van de mensen met geringe inkomsten. Enige leden van de commissies hebben de mening uitgesproken, dat het voorstel van de heren De Tacye c.s. geen rekening houdt met die overwegingen die hun van overwegend belang toeschijnen, daar zij van oordeel zijn, dat de woningbouw moet geschieden met inachtneming van de regelen die rekening houden met de financiële en economische noodwendigheden.

Zonder zich dus over de grond zelf van het vraagstuk uit te spreken, hebben zij het gepast geoordeeld, in een nota te wijzen op de bezwaren van het gedane voorstel.

Het land bevindt zich, inderdaad, vóór de dringende noodzakelijkheid, enerzijds, de door de oorlog vernielde woningen herop te bouwen, en anderzijds, gedurende enkele jaren 10 à 12.000 woningen per jaar te bouwen om het aanzienlijk tekort in te lopen dat gedurende en sedert het einde van de oorlog is ontstaan ten gevolge van de toeneming van het aantal gezinnen en de nagenoeg volledige afwezigheid van nieuwe gebouwen. De wens om gelijktijdig aan die twee behoeften het hoofd te bieden mag nochtans niet gevolge hebben de bouw prijs ongunstig te beïnvloeden.

Welk is inderdaad de toestand?

Het herstel van de oorlogsschade zal, gedurende verscheidene jaren, belangrijke kapitalen vereisen. Om zich deze aan te schaffen, zal de Regering, ten minste gedeeltelijk, haar toevlucht moeten nemen tot leningen. Het bouwen van woonhuizen in de niet-geteisterde sector, naar rato van een minimum van 10 tot 12.000 per jaar, zal $\pm$ 3 milliard frank per jaar vergen. De Regering zal die kapitalen moeten ter beschikking stellen van de gewestelijke en plaatselijke Maatschappijen voor goedkope woningen.

NOTE DE LA MINORITE.

La présente proposition tend à encourager la construction d'habitations par nos compatriotes à revenus modestes, dans le but d'en acquérir la propriété. C'est une initiative louable, qui entre entièrement dans les intentions des promoteurs de la loi créant la Société Nationale des habitations à bon marché.

Il est cependant à remarquer que la proposition veut encourager la construction de maisons isolées. Dès lors, il se pose des problèmes d'une nature différente mais d'une importance considérable, que le législateur d'aujourd'hui ne peut ignorer.

Ces problèmes se rattachent au besoin de maisons, considéré pour l'ensemble du pays et par région, à la possibilité pour l'acquéreur d'assurer le remboursement des annuités sur les capitaux empruntés, à la présence, à des prix raisonnables, de matériaux de construction; au prix, à la qualité et à la quantité de la main-d'œuvre; à l'ensemble des crédits disponibles pour permettre la construction d'habitations; à l'existence de certaines normes auxquelles les habitations doivent répondre au point de vue social et hygiénique; en un mot: à une politique de la construction qui tend à faire baisser le prix de façon à permettre la construction d'un nombre maximum de maisons, tout en rendant la propriété de ces maisons accessible aux gens de condition modeste. Un certain nombre de commissaires ont émis l'opinion que la proposition de MM. De Tacye e. c. ne tient nul compte de ces considérations qui leur semblent avoir une importance capitale, étant donné qu'ils estiment que la construction de maisons doit se faire selon des règles qui tiennent compte des nécessités financières et économiques.

Sans donc se prononcer sur le fond même de la proposition, ils ont estimé qu'il était opportun de rappeler dans une note les inconvénients à la proposition en question.

En effet, le pays se trouve devant la nécessité urgente, d'une part, de reconstruire les habitations détruites par la guerre et d'autre part à construire, pendant quelques années, de 10 à 12.000 maisons par an pour pourvoir au déficit énorme existant par suite de l'accroissement du nombre de familles et de l'absence quasi totale de constructions nouvelles pendant et depuis la fin de la guerre. Le désir de parer simultanément à ces deux besoins, ne peut cependant avoir pour conséquence d'influencer défavorablement le prix de la construction.

Quelle est en effet la situation?

La réparation des dommages de guerre exigera des capitaux importants pendant plusieurs années. Pour se les procurer le Gouvernement devra, au moins partiellement, faire appel à l'emprunt. La construction d'habitations dans le secteur non-sinistré, à raison d'un minimum de 10 à 12.000 par an, exigera $\pm$ 3 milliards de francs par an. Le Gouvernement devra mettre ces capitaux à la disposition des Sociétés régionales et locales d'habitations à bon marché.

Maar het is een algemeen erkend feit, dat die maatschappijen er over moeten kunnen beschikken tegen de laagste rentevoet. Zonder die voorwaarde is de politiek inzake woningbouw tot mislukking gedoemd, daar de huurprijzen van de woningen te hoog zou zijn en de terugbetaling van de vastgelegde kapitalen door de kopers van die huizen jaarlijkse aflossingen zou vergen, die het budget van de best betaalde Belgische arbeider niet zou kunnen dragen. Wij weten wel, dat het percentage van de gezinsinkomsten dat, in ons land, aan het huren van een woning wordt besteed, lager is dan bij voorbeeld in de Scandinavische landen, maar men zal toegeven, dat de verhoging van dit percentage slechts tragsgewijs kan gebeuren. Maar, zelfs indien het krediet aan de plaatselijke of gewestelijke vennootschappen tegen de laagst mogelijke interest zou worden verleend, dan nog kan men zich afvragen of de arbeider in staat zou zijn het eigendom er van te verwerven of er huurder van te worden, daar de bouwpreis zeer hoog blijft. Daaruit volgt, dat het bouwen van woningen in de meest gunstige economische voorwaarden dient te geschieden. Het verhogingscoëfficiënt, in vergelijking met de prijzen van 1939, zou niet hoger mogen zijn dan 3.25 en de gebouwde woningen zouden dienen te voorzien in de nieuwe behoeften, welke de ontwikkeling van de geesten en het verlangen naar meer welstand voor onze arbeidersgezinnen hebben doen ontstaan.

In die voorwaarden, dient het bouwen van woningen opgevat volgens een samenhangend plan, waarbij rekening wordt gehouden met alle factoren die de kostprijzen kunnen beïnvloeden. Het komt er op aan te weten of de Regering over een dergelijk plan beschikt.

De belangrijke factoren zijn:

— de beschikbare werkkrachten.

Om in goede voorwaarden huizen te bouwen, mag de vraag niet hoger zijn dan het aanbod. Het tegenovergestelde zou de prijzen op ongunstige wijze beïnvloeden. En het voordeel van de verrichting zou, ten slotte, niet aan de arbeider, maar aan de aannemer ten goede komen.

Het zou, bovendien, onontbeerlijk zijn, aan de nieuwbouw en aan de heropbouw de volstrekte voorrang te verleenen op de niet door ernstige redenen van economische of sociale aard gewettigde veranderingen.

Het is treffend, dat de streken die een grote behoefte hebben aan woningen, juist de streken zijn die zwaar door de oorlog werden getroffen: Luik, Antwerpen, Leuven, Mechelen, Kortrijk en andere. Dit wijst nog eens op de noodzakelijkheid om te werk te gaan volgens een wel bepaald plan, en te vermijden dat de bedrijvigheid in, bij voorbeeld, een geteisterde sector zou concurreren met de andere (woningbouw door gewestelijke of plaatselijke Maatschappijen). In beide sectoren, dient hetzelfde doel nagestreefd: bouwen op grote schaal ten einde de kostprijzen naar beneden te drukken.

De materialen.

Al de materialen worden nog niet tegen officiële prijzen aan de particulieren verkocht. Sommige — zoals thans cement — zijn moeilijk verkrijgbaar. Andere worden verkocht tegen betaling van een toeslag op de officiële prijzen.

Mais il est un fait connu que ces sociétés devront pouvoir en disposer au taux d'intérêt le plus bas. En dehors de cette condition la politique de construction d'habitations est vouée à l'échec, étant donné que le loyer des maisons serait beaucoup trop élevé ou que le remboursement des capitaux engagés par les acheteurs de ces maisons imposerait des annuités que le budget de l'ouvrier belge le mieux rémunéré ne saurait supporter. Il ne nous est pas inconnu que le pourcentage des revenus de la famille consacré en notre pays à la location de l'habitation est plus bas que dans les pays scandinaves par exemple, mais on admettra que le relèvement de ce pourcentage ne peut se faire que par paliers. Mais, même au cas où le crédit serait alloué aux conditions d'intérêts le plus bas aux sociétés locales ou régionales, on peut encore se demander si l'ouvrier serait capable d'en acquérir la propriété ou d'en être le locataire, le prix de la construction restant très élevé. Ceci implique que la construction de maisons doit se faire dans les conditions économiques les plus favorables. Le coefficient d'augmentation par rapport aux prix de 1939 ne devrait pas dépasser 3,25 et les maisons construites devraient répondre aux besoins nouveaux que l'évolution des esprits, le désir d'un plus grand bien-être de nos familles ouvrières ont fait naître.

Dans ces conditions, la construction d'habitations doit être conçue suivant un plan d'ensemble tenant compte de tous les éléments qui sont de nature à influencer le prix de revient. La question est de savoir si le Gouvernement a une telle politique.

Les éléments importants en sont:

— la main-d'œuvre disponible.

Pour construire dans de bonnes conditions la demande ne peut dépasser l'offre. Le phénomène contraire influencerait défavorablement les prix. Et le bénéfice de l'opération n'irait finalement pas à l'ouvrier, mais à l'entrepreneur.

Il serait en outre indispensable d'accorder aux constructions et reconstructions une priorité absolue sur les transformations qui ne sont pas justifiées par de sérieuses raisons d'ordre économique ou social.

Il est frappant que bien souvent les régions qui ont un besoin considérable de maisons sont celles que la guerre a durement frappées: Liège, Anvers, Louvain, Malines, Courtrai et autres — cela montre encore la nécessité de procéder suivant un plan bien déterminé — Et que l'activité dans un secteur sinistré par exemple ne peut concurrencer l'autre secteur (construction de maisons par Sociétés régionales ou locales). Dans les deux secteurs, le but doit être le même: construction en grand nombre, afin de peser sur le prix de revient.

Les matériaux.

Tous les matériaux ne se vendent pas encore au particulier au prix officiel. Certains — comme actuellement le ciment — sont difficiles à obtenir. D'autres se vendent contre paiement d'un supplément au prix officiel. Le Gouver-

zen. De Regering dient de middelen te vinden om de materialen tegen gecontroleerde en redelijke prijzen ter beschikking te stellen. De vermindering van de kostprijzen kan nog worden in de hand gewerkt door de prefabricatie van zekere bestanddelen van de huizen. De aanwending van die bestanddelen zal het bouwen van woningen die aan de nieuwe voorwaarden beantwoorden geenszins verhinderen, maar kan de prijs er van gunstig beïnvloeden.

Derhalve, dient het nagestreefde doel rekening te houden met de huidige omstandigheden, want er bestaat werkelijk gevaar dat door het inrichten van twee sectoren, nl. deze waar de wederopbouw zoveel mogelijk op grote schaal geschiedt en de andere waar het afzonderlijk bouwen zou worden aangemoedigd, het bouwbedrijf zich zou aangetrokken gevoelen tot de tweede sector, waar geen concurrentie heerst en derhalve groter winst kan geboekt worden.

Een dergelijke politiek is anti-economisch, omdat het land er klaarblijkelijk belang bij heeft de bouwprijzen te doen dalen. Zij zou de wederopbouw vertragen, omdat de arbeidskrachten wel degelijk zouden kunnen opgeslorpt worden door de vrije sector. Op financieel gebied zijn de nadelen nog aanzienlijker. Wanneer men bedenkt, dat de voor het bouwen van woningen vereiste kapitalen ontzaglijk zijn, ziet men de dwingende noodzaak in tegen de laagste prijzen te bouwen. Men zou het vastleggen van kapitalen in het bouwen van woningen die de volstreekte behoeften overschrijden, vastgesteld door het bouwen op grote schaal, waardoor de kostprijzen zouden verminderd worden, niet kunnen rechtvaardigen.

Op sociaal en hygiënisch gebied, kan men evenmin de stelling verdedigen dat het afzonderlijk bouwen, in de huidige economische en financiële omstandigheden en gelet op het gebrek aan gezonde woningen die aan een minimum van vereisten beantwoorden, moet worden aangemoedigd, hetgeen zou leiden tot de vastlegging van gedeeltelijk niet gewettigde kapitalen en het bouwen van andere huizen zou vertragen.

Onzes inziens, is het niet op het ogenblik dat een indrukwekkend aantal woningen moet gebouwd worden dat men de krachtsinspanning mag versnipperen, met de zekerheid er arbeidskrachten, kapitalen en het welzijn van hen die niet in staat zouden zijn om de terugbetaling der ontleende kapitalen te verzekeren, bij in te schieten.

In de mening dat het voorstel van de heren De Taeye c.s. niet beantwoordt aan de vereisten van een aan de huidige omstandigheden aangepaste bouwpolitiek, hebben een zeker aantal leden van de Commissie zich onthouden bij de stemming over de tekst in zijn geheel die hun werd voorgelegd.

Die leden hebben met voldoening akte genomen van de verklaring van de heer Minister van Volksgezondheid, afgelegd op 28 October, tijdens de gemeenschappelijke vergadering van de Commissiën voor de Arbeid en de Sociale Voorzorg en voor de Volksgezondheid, en luidens welke geen enkele uitvoeringsmaatregel zou worden genomen zonder rekening te houden met de regelen die wij in de Commissiën hadden uiteengezet en die wij in deze nota hebben samengevat.

vernement doit trouver les voies et moyens mettant les matériaux disponibles à des prix contrôlés et raisonnables. La réduction des prix de revient peut encore être poussée par la préfabrication de certains éléments de maisons. L'emploi de ces éléments n'empêchera nullement la construction d'habitations répondant aux conditions nouvelles, mais il peut en influencer favorablement le prix.

Par conséquent, le but poursuivi doit tenir compte des circonstances actuelles car le danger est réel, qu'en créant deux secteurs : celui où la reconstruction se fait le plus possible en grand nombre et l'autre où la construction isolée serait encouragée, l'entreprise du bâtiment se sentirait attirée le plus vers le deuxième secteur où la concurrence ne se faisant pas sentir, les bénéfices à réaliser seraient les plus considérables.

Une telle politique est anti-économique, parce que le pays a un intérêt évident à faire baisser le prix de la construction. Elle retarderait la construction, parce que la main-d'œuvre risquerait fort d'être absorbée de façon irrationnelle par le secteur libre. Du point de vue financier, les inconvénients sont d'un ordre majeur. En considérant que les capitaux nécessaires à la construction d'habitations sont énormes, la nécessité de construire au plus bas prix s'impose de façon impérieuse. On ne pourrait justifier l'engagement de capitaux à la construction de maisons qui dépasseraient les besoins absolus, fixés par la construction en grand nombre qui réduit les prix de revient.

Au point de vue social et hygiénique, aussi, on ne peut défendre la thèse que, dans les circonstances économiques et financières actuelles et vu le manque de maisons saines répondant à un minimum de conditions, la construction isolée doit être encouragée, entraînant l'engagement de capitaux partiellement injustifiés et retardant la construction d'autres maisons.

Ce n'est pas, nous semble-t-il, au moment où un nombre impressionnant d'habitations doivent être construites, que l'on peut disperser les efforts avec la certitude d'y perdre de la main-d'œuvre, des capitaux et le bien-être de ceux qui ne seraient pas en mesure d'assurer le remboursement des capitaux empruntés.

Estimant que la proposition de MM. De Taeye et consorts ne répond pas aux exigences d'une politique de la construction adoptée aux circonstances actuelles, un certain nombre de commissaires se sont abstenus au vote sur l'ensemble du texte qui leur était soumis.

Ces commissaires ont acté avec satisfaction la déclaration de M. le Ministre de la Santé Publique, faite en la séance du 28 octobre des Commissions du Travail et de la Prévoyance Sociale et de la Santé Publique réunies, qu'aucune mesure d'exécution ne serait prise sans tenir compte des règles que nous avons tracées en commissions et qui se trouvent résumées dans cette note.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

18 NOVEMBER 1947.

18 NOVEMBRE 1947.

WETSVOORSTEL

PROPOSITION DE LOI

houdende bijzondere bepalingen tot aanmoediging van het privaat initiatief bij het oprichten van goedkope woningen en het kopen van kleine landeigendommen.

portant des dispositions particulières en vue d'encourager l'initiative privée à la construction d'habitations à bon marché et à l'acquisition de petites propriétés terriennes.

VERSLAG

RAPPORT

UITGEBRACHT NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE ARBEID EN DE SOCIALE VOORZORG (1)
EN DE COMMISSIE
VOOR DE VOLKSGEZONDHEID EN HET GEZIN (2)
DOOR DE HEER VERGELS.

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DU TRAVAIL ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)
ET DE LA COMMISSION
DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE (2)
PAR M. VERGELS.

ADDENDA.

ADDENDA.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

MESDAMES, MESSIEURS,

In het verslag dat ik de eer had uit te brengen over het wetsvoorstel n° 258 is een missing geslopen.

Une erreur s'est glissée dans le rapport que j'ai eu l'honneur de rédiger concernant la proposition de loi n° 258.

(1) Samenstelling van de Commissie voor de Arbeid en de Sociale Voorzorg: de heren Heyman, voorzitter; Bertrand, De Paepe, Gillès de Pélichy, Kofferschläger, Moriau, Peeters, Scheere, Van den Daele, Vergels, Verhamme, Willot. — Blume-Grégoire (Mevr.), Dedoyard, De Keuleneir, Dieudonné, Gailly, Leburton, Major, Spinoy. — Burnelle, Dejace. — Masquelier, Van Glabbeke.

(2) Samenstelling van de Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin: de heren Clerckx, De Riemaecker-Legot (Mevr.), De Schep- per, Dexters, Gilson, Harmel, Lambotte, Lefèvre (Théodore), Meunier (Paul), Scheere, Van den Daele. — Blume-Grégoire (Mevr.), Bracops, Deltenre, Housiaux, Meunier (Marcel), Rassart, Vercau- teren, Wostyn. — Grégoire-Cloes (Mevr.), Marteaux. — Leleux, Muyldermans.

Zie :

258 : Wetsvoorstel.
374 : Amendementen.
527 : Amendementen.

(1) Composition de la Commission du Travail et de la Pré- voyance Sociale : MM. Heyman, président; Bertrand, De Paepe, Gillès de Pélichy, Kofferschläger, Moriau, Peeters, Scheere, Van den Daele, Vergels, Verhamme, Willot. — Blume-Grégoire (Mme), Dé- doyard, De Keuleneir, Dieudonné, Gailly, Leburton, Major, Spinoy. — Burnelle, Dejace. — Masquelier, Van Glabbeke.

(2) Composition de la Commission de la Santé Publique et de la Famille : MM. Clerckx, De Riemaecker-Legot (Mme), De Schep- per, Dexters, Gilson, Harmel, Lambotte, Lefèvre (Théodore), Meu- nier (Paul), Scheere, Van den Daele. — Blume-Grégoire (Mme), Bracops, Deltenre, Housiaux, Meunier (Marcel), Rassart, Vercau- teren, Wostyn. — Grégoire-Cloes (Mme), Marteaux. — Leleux, Muyldermans.

Voir :

258 : Proposition de loi.
374 : Amendements.
527 : Amendements.

Op bl. 5 moet men lezen :

Artikel 4 valt weg en wordt vervangen door de volgende tekst :

ART. 4.

« De bij toepassing van deze wet gebouwde woningen, bij uitzondering van al deze die niet uitsluitend tot woon-gelegenheid dienen, zijn niet vatbaar voor bouw- en overdracht-taxe, voor zover het kadastraal inkomen er van de grens niet te boven gaat bepaald bij Koninklijk besluit. »

Deze tekst werd met algemene stemmen aangenomen.

Artikel 4 van de tekst van de Commissie wordt artikel 5.

De Verslaggever,

H. VERGELS.

De Voorzitter,

H. HEYMAN.

A la page 5, il convient de lire :

L'article 4 est supprimé et remplacé par le texte suivant :

ART. 4.

« Les maisons construites en application de la présente loi, à l'exclusion de toutes celles qui ne sont pas destinées exclusivement à l'habitation, ne seront passibles ni de la taxe de construction, ni de la taxe de transmission, pour autant que leur revenu cadastral ne dépasse pas la limite à fixer par arrêté royal. »

Ce texte fut approuvé à l'unanimité.

L'article 4 du texte de la Commission devient l'article 5.

Le Rapporteur,

H. VERGELS.

Le Président,

H. HEYMAN.